

HIERONYMUS.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ.

EUSEBIUS.

ARADOS, cujus meminit Lib. 5. Machab. Cap. xv. v. 23. Videtur esse illa *Aradus*, quam Ptolemæus, Plinius, Stephanus, Arrianus faciunt Phoeniciæ insulam.

ARAM, Num. xxiii. v. 7. pro Mesopotamia ponitur, uti ad eum locum diximus, licet ea vox non specialiter Mesopotamiam significet, sed *Syriam*, cujus pars erat Mesopotamia.

ARAMA, urbs in tribu Nephtali, Jos. xix. v. 36. De eadem diximus supra in AMATH.

ARARAT, Armenia, siquidem in montibus Ararat arca post diluvium sedisse perhibetur, & dicuntur ibidem usque hodie ejus permanere vestigia. Meminit & horum montium Hieremias in visione contra Babylonem. Josephus quoque in primo Judaicarum Antiquitatum libro secularium literarum historias proferens: Animadvertens, inquit, Noë terram diluvio liberatam septem alios dies abire permittit: & universa animalia, bestiasque patentibus claustris emittens ipse cum sua prole egressus est, immolans Deo hostias, gaudensque cum liberis. Hunc locum Armenii exitum vel egressum vocant. Siquidem ibi cultores illarum regionum arcam primum sedisse testantur, & lignorum quedam superesse monumenta. Arcæ hujus & diluvii omnes qui barbaras scripsere historias testantur: quorum unus est Berofus Chaldaeus, qui super diluvio refert, hæc locutus est: Dicitur hujus navis in Armenia propter montem Carduenorum pars aliqua permanere: & quosdam bitumen ex ea avellentem circumferre, quo utuntur vel maxime qui lustrantur, & se expiant. Sed & Hieronymus Ægyptius, qui Antiquitates Phœnicum pulchro sermone conscripsit, & Mnaseas & multi alii. Nicolaus quoque Damascenus in nonagesimo sexto libro refert: Est in Armenia super Myniadem mons nomine Bearis, ad quem multos in diluvio confugisse autumant, ibique salvatos esse. Alios verò in arcæ abveo supernatantes, ad ejus verticem pervenisse, & usque ad multas ætates ligna arcæ monstrari solita: quos quidem ego puto non esse alios, nisi eos quos Moyses legifer Judæorum in suis voluminibus edidit.

Ἀράρατ. ἡ Ἀρμενία, ἐν ὁρεσιν Ἀράρατ, ἐνθα ἡ κιβωτὸς καθίσαι λέγεται καὶ φασὶν εἰς δεῦρο δεικνυσθαι ἐπὶ τῶν ὄρεων Ἀρμενίας λείψανα τῆς κιβωτοῦ. Μένηται καὶ Ἱερεμίας τῆς Ἀράρατ ἐν τῇ κατὰ Βαβυλῶνος ὁράσει. καὶ Ἰωσήπος δὲ ἐν τῇ πρώτῃ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας τὰ περὶ τὸν τόπον ἱστορῶν παρατίθεται καὶ ἀπὸ τῶν ἑξωμάρτυρας ὡς ῥήμασιν αὐτῶν γράφων· μαθὼν δὲ Νῶε ἀπελλαγμένην τὴν γῆν τοῦ κατακλυσμοῦ, μέinas ἄλλας ἐπὶ αἱμέρας πάντα ζῶα τῆς λάρνακος ἐξαφίσειν, αὐτὸς δὲ μετὰ τῆς γενεᾶς προελθὼν καὶ θύσας τῷ Θεῷ συνευαχέιτο τοῖς οἰκείοις. Ἀποβατήριον μέντοι τὸν τόπον τοῦτον Ἀρμενίᾳ καλοῦσιν· ἐκεῖ γὰρ ἀνασωθείσης τῆς λάρνακος ἐπὶ νῦν αὐτοὶ οἱ περιχώριοι τὰ λείψανα δεικνύουσιν. τοῦ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ τούτου καὶ τῆς λάρνακος μένηται πάντες οἱ τὰς βαρβαρικὰς ἱστορίας ἀναγεγραφότες· ὧν ἐστὶ καὶ Βήρωσος ὁ Χαλδαῖος, διηγούμενος γὰρ τὰ περὶ κατακλυσμοῦ οὗτω περ διέξεισιν· λέγεται δὲ καὶ τοῦ πλοίου ἐν Ἀρμενίᾳ πρὸς τῷ ὄρει τῶν Κορδαίων ἐπὶ μέρος τι εἶναι, καὶ κομίζεσθαι τινὰς τῆς ἀσφάλτης ἀφαιρούοντας· χρῶνται δὲ μάλιστα οἱ ἄνθρωποι τῷ κομιζομένῳ πρὸς τοὺς ἀποτροπιασμούς. Μένηται δὲ τούτων καὶ Γερόνυμος ὁ Αἰγύπτιος ὁ τὴν ἀρχαιολογίαν τὴν 2 Φοινικὴν συγγραψάμενος· καὶ 3 Βυσσῖας καὶ ἄλλοι πλείους· καὶ ὁ Νικόλαος δὲ ὁ Δαμασκηνὸς ἐν τῇ ἐναντιστοίᾳ καὶ ἑκτῇ βίβλῳ ἱστορεῖ περὶ αὐτῶν λέγων οὕτως· Ἰσχυρὴν ὑπὲρ τὴν Μινυάδα μέγα ὄρος κατὰ τὴν Ἀρμενίαν Βάρης λεγόμενον, ἐφ' ὃ πολλοὺς συμφυγόντας ἐπὶ τοῦ κατακλυσμοῦ λόγος ἔχει περισσῶναι, καὶ τινὰ ἐπὶ λάρνακος ὠχομένους ἐπὶ τὴν ἀκράρειαν ὀρεῖλαι, καὶ τὰ λείψανα τῶν ξύλων ἐπὶ πολὺ σωθῆναι. Γένοιτο δ' αὖ οὗτος, ὅτινα καὶ Μωϋσῆς ἀνέγραψεν ὁ Ἰουδαίων νομοθέτης.

ARARAT. Armenia in montibus Ararat, ubi arca sedisse dicitur: ajuntque huc usque ostendi in montibus Armeniæ reliquias arcæ. Meminit & Hieremias Ararat in visione contra Babylonem. Josephus quoque primo Judaicarum Antiquitatum de loco texens historiam adducit etiam prophanos testes ita verbis eorum scribens: Cum verò Noë didicisset terram diluvio liberatam, expectatis septem aliis diebus universa animantia emittit ex arca; ipseque cum sua progenie progressus & immolatis Deo hostiis sese cum domesticis oblectabat. Locum hunc descensorium, vel egressum Armenii vocant: illic enim regionum illarum indigenæ servatæ sursum arcæ reliquias etiam nunc ostendunt. Porro diluvii & arcæ meminere quotquot barbarorum historias conscripserunt: quorum unus est Berofus Chaldaeus, res enim diluvii commemorans sic alicubi disserit: Dicitur & hujus in Armenia navigii propter montem Carduanorum esse pars aliqua, sed & quidam bitumen evellere & efferre (dicuntur:). Ii autem viri utuntur eo, quod inde vehunt ad piacula & lustrationes. Meminit etiam horum Hieronymus Ægyptius, qui Phœnicum Antiquitates conscripsit, & Byaseas, & alii complures. Nicolaus quoque Damascenus libro nonagesimo sexto de his ita refert: Est nunc supra Minyadem mons magnus in Armenia dictus Baris, ad quem multos tempore diluvii confugisse, & servatos esse memorant, quandam quoque arcæ vestem ad verticem montis appulisse, ac lignorum reliquias ad multas ætates fuisse conservatas. Fuerit autem hic quem Moyses Judæorum legislator literis prodidit.

NOTÆ.

1. Aliquando hac voce *Ararat* pro Armenia utuntur tam Interpretes Septuaginta, quam Hieronymus in suis versionibus, voce scilicet retentâ, quæ in Hebræo textu habetur; aliquando tam hic, quam illi Armeniam pro eadem voce ponunt. BONFRERIUS.
2. Φοινικὴν] Sic legendum & hic, & apud Josephum, nam ex voce

Φοινὴ possessivum nomen est Φοινικὴς, non Φοινίς. Vide Stephanum Byzantinum, in voce Φοινίς. CLERICUS.
3. Βυσσῖας] Lege ex Josepho & Hieronymo Μινυάδα. Quædam ad versionem hujus loci Hieronymianam notavimus in *Quest. Hieronymiana* III. IDEM.

1. *Arad*